

Հովհաննես Թումանյան

Իմ երգը

Գանձեր ունեմ անտա՛կ, անծե՛ր,
Ես հարուստ եմ, ջա՛ն, ես հարուստ
Ծով բարություն, շընորհք ու սեր
Ճոխ պարզեմ եմ առեմ վերուստ:

Անհուն հանքը իմ գանձերի,
Սիրտս է առատ, լեմ ու ազատ.
Ինչքան էլ որ բաշխեմ ձրրի
Սերն անվերջ է, բարին՝ անհատ:

Երկյուղ չունեմ, ահ չունեմ ես

Գողից, չարից, չար փորձանքից,
Աշխարհքով մին՝ ահա էսպես
Շաղ եմ տալիս իմ բարձունքից:

Ես հարուստ եմ, ես բախտավոր
Իմ ծընընդյան պայծառ օրեն,

Էլ աշխարհ չեմ գալու հո նոր,
Իր տրվածն եմ տալիս իրեն:

